

Despre opera literara Lacustra de George Bacovia

Acelasi sentiment al insingurarii totale este exprimat si in poezia Lacustra, care graviteaza in jurul unor motive simboliste: noaptea, ploaia, golul, moartea, plansul si nevroza. Poetul este despartit de lume printr-un "gol istoric". Exista o puternica senzatie de dezagregare, sub imperiul apei, a universului si a lumii. Daca in intreaga poezie universala apa fertilizeaza, iar focul are menirea de a purifica, la Bacovia aceste elemente reprezinta moartea lenta.

si poezia Lacustra este structurata pe doua planuri: planul exterior, al lumii si al naturii, si cel interior, iar conexiunea dintre ele este asigurata de trairile dictate de subconstient. Poetul se trezeste dintr-un somn adanc, dar zbuciumat, care aminteste de amenintarea mortii. Somnul bacovian este un "somn intors", deoarece se transforma intr-un cosmar. O data trezit, poetul descopera o realitate terifianta, fatala, pentru ca il priveaza de dreptul de a mai avea vreun contact cu lumea: "... si mi se pare/ Ca n-am tras podul de la mal."

Inceputul si sfarsitul poeziei sugereaza dimensiunea infinitului printr-o imagine auditiva. Astfel, versul al doilea din ultima strofa ("Tot tresarind, tot asteptand...") devine o prelungire a celui de-al doilea din prima strofa ("Aud materia plangand..."). Plansul de dimensiuni cosmice al naturii releva adancirea insingurarii in care ii este dat poetului sa se cufunde. Aceasta idee este relevata inca o data prin intoarcerea in timp, in anii istoriei. La randul lor, locuintele lacustre semnifica o asemenea intoarcere.

In strofele a doua si a treia, domina senzatiile tactile si organice: "ude", "grei", "gol". Atributul "ude" sugereaza solitudinea, plansul, neantul. "si parca dorm pe scanduri ude,/ In spate ma izbeste-un val". Poetul adopta o atitudine pasiva in fata mortii; nu schiteaza nici un gest, cu toate ca isi da seama ca "n-a tras podul de la mal". Amenintarea mortii este relevanta mai ales in primul vers din strofa a treia: "Un gol istoric se intinde."

Imaginea "pilonilor grei" simbolizeaza apararea,, iar ideea de continua eroziune este exprimata prin asezarea subiectului "val" alaturi de predicatul "izbeste". La toate acestea se adauga o monotonie totala, pe care o sugereaza gerunziile "plangand" ("Aud materia plangand"), "asteptand" ("Tot tresarind, tot asteptand...").

In acest context plansul naturii este perceptut de poetul chinuit in trairi ca un simbol al dezagregarii universale.

Asadar, opera lui George Bacovia in totalitatea ei constituie un avertisment dat lumii de la care nu se asteapta nici un raspuns. De aici rasul absurd, sentimentul de singuratate si nervozitatea poetului, iar elementele care au ca efect dezagregarea universului sunt: focul care mocneste si agonizeaza, apa care descompune si vantul ale carui sunete lugubre sunt simbolurile unui dezechilibru cosmic. Lirica bacoviana este "secretiunea unui organism bolnav, dupa cum igrasia e lacrima zidurilor umede" (E. Lovinescu).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Poetul Nichita Stanescu marturisea: "dintre poetii a caror tensiune de comunicare a atins pragul extrem al suportabilitatii emotive, in ordinea poeziei romanesti, Baco-via este primul".